

עפ"ג 18129/06/15 - ס ל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 18129-06-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

המערער

ס ל

ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 28.4.15 בת"פ 2301-05-12.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בפציעה כשהעברין מזויין, והושת עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: בערבו של יום 24.5.11, במהלך שיחה בין הנאשם למתלונן בחנות בכפר עזריה, קם לפתע הנאשם ודקר את המתלונן פעמיים באמצעות סכין בחזהו וברגלו השמאלית. הנאשם לא ידע ליתן הסבר למעשיו.

הערעור - טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי העונש שנגזר על המערער מחמיר יתר על המידה עם המערער ואינו מתאים למצבו הנפשי של המערער. לעמדת ב"כ המערער, יש לקבוע כי עונש המאסר שהוטל על המערער ירוצה בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן וכעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה מטעם המערער. הודגש עברו הפלילי הנקי של המערער, וכי הוא שילם סכום של 100,000 ₪ במסגרת סולחה שנערכה בין המשפחות. כמו כן, נטען כי יש להתחשב

עמוד 1

לקולה בכך שהעבירה בוצעה כארבע שנים לפני שניתן גזר הדין.

הודגש עוד כי אין חולק על כך שהמערער סובל מבעיות נפשיות. הוסכם כי על המערער ייגזרו שישה חודשי מאסר, כאשר המאשימה תטען לריצויים בפועל והמערער יטען לריצויים בעבודות שירות. נטען כי המקרה עליו נסמך בית משפט קמא לא עסק בנאשם שיש לו בעיות נפשיות.

ב"כ המשיבה לא חלקה על כך שהמערער סבל מבעיות נפשיות, אך נקבע כי הוא כשיר לעמוד לדין, וגם אם מדובר ב"עניין גבולי" כטענת הסנגור, אין בכך להוות בסיס לערעור ומצבו של המערער הובא בשיקולי הענישה. בית משפט קמא התייחס לחומרת האירוע ולשימוש בסכין, לענישה הנוהגת ואז לאירוע עצמו. גם במסמכים שצורפו להודעת הערעור ושלא הונחו לפני בית משפט קמא, צוין כי אין הפרעות במחשבה או בתפיסה או עדות לפסיכופתולוגיה וכי הרקע לסכסוך הוא עסקי. הודגש כי מדובר בהסדר מקל ובית משפט קמא התייחס לכלל השיקולים, ועל כן יש לדחות הערעור.

חוות דעת פסיכיאטריות ותסקיר שירות המבחן

4. מטעם המערער הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית, לפיה לא היה אחראי למעשיו בשל סכיזופרניה פרנואידית, שהיוותה את הבסיס לפעולתו. לעומת זאת, בחוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, שכללה גם התייחסות לחוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם המערער, נקבע כי המערער לוקה בנפשו, אך לא היה שרוי במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה, ולפיכך, היה אחראי למעשיו.

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 42, נשוי ואב לשבעה ילדים, אשר שלוש בנות מהם סובלות מפיגור ברמות שונות והצעירה שבהן נולדה כחודשיים לפני ביצוע העבירה, ולידתה גרמה למשבר רגשי אצל המערער. פורט כי מעיון במסמכי הרפואיים עולה כי כחצי שנה לאחר האירוע דנן הוא אובחן כסובל מסכיזופרניה פרנואידית וטופל בכדורים פסיכיאטריים עד לאחרונה, נוכח איזון במצבו הנפשי. עוד פורט כי באישיותו של המערער אין קווים עבריינים והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, אך במצבי לחץ וחרדה, עלול לנהוג באופן אימפולסיבי ותוקפני. הומלץ על השתת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות וצו מבחן לשנה. הממונה על עבודות השירות מצא כי המערער מתאים לעבודות שירות במגבלות.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, עברו הפלילי הנקי, האחריות המלאה שלקח על מעשיו והבעת חרטה. מנגד, לחובתו של המערער עומדים המעשים החמורים שביצע.

המערער תקף את המתלון, שהיה בחנותו של המערער, לאחר ששלח את אחיו (של המערער) למחסן, ותוך כדי שיחה עם המתלון, קם ודקר את המתלון פעמיים. דקירה אחת באזור החזה בצד שמאל, שגרמה לפצע דקירה, ועלולה להסתיים בתוצאה קטלנית, ודקירה שניה מעל ברך שמאל, שם נתקעה הסכין עד שהוצאה בבית החולים. באשר למצבו הנפשי של המערער, הפסיכיאטר המחוזי קבע כי המערער לוקה בנפשו, אך לא היה שרוי במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה ולפיכך הוא בר אחריות פלילית. אין בתכנם של המסמכים שצירף ב"כ המערער להודעת הערעור (נספחים ע/7 - ע/10) כדי לשנות מקביעה זו, שכן, לא זו בלבד שלא הוגשו לבית משפט קמא, אלא מתכנן עולה כי לאחר בדיקה פסיכיאטרית כפויה על ידי הפסיכיאטר המחוזי, לא נמצאה עדות לפסיכופתולוגיה (ע/9 - מכתב מיום 26.5.11). לפיכך, בנסיבות דנן עונשו של המערער צריך להלום לא רק את חומרת המעשים, אלא לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד, ולעניין זה אין די בתפקודו הנורמטיבי הכללי שתואר בתסקירי שירות המבחן. מתחם הענישה ההולם למעשי המערער הינו כפי שקבע בית משפט קמא ומחייב השתתף מאסר בפועל. בנסיבות דנן לא מצאנו מקום להתערב בגזר הדין.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ו, 06 דצמבר 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד